ส่วนที่ 3
บทส่งท้าย

จากระบบติดตามข้อมูลสารเคมีเชิงปริมาณที่ได้นำเสนอไว้ในส่วนที่ 1 หากนำมาเชื่อมโยงให้เห็นภาพรวมของสถานภาพหรือความเป็นไปได้ของระบบในการติดตามปริมาณสารอันตรายชนิดใดชนิดหนึ่งตั้งแต่ต้นทางที่ปรากฏ ตลอดไปจนถึงปลายทางของสารนี้ในขอบเขตประเทศไทย

คำถาม “ปีนี้มีการใช้สาร ก ปริมาณเท่าใดในประเทศไทย” ใช้ที่ใด? โดยใคร? อย่างไร?

โดยหลักการปริมาณสารอันตรายชนิดหนึ่งที่มีอยู่ในประเทศไทยในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ จะเท่ากับปริมาณสารนั้นที่นำเข้ารวมกับปริมาณที่ผลิตขึ้นในประเทศลบออกด้วยปริมาณส่งออก (รูปที่ 3-1)

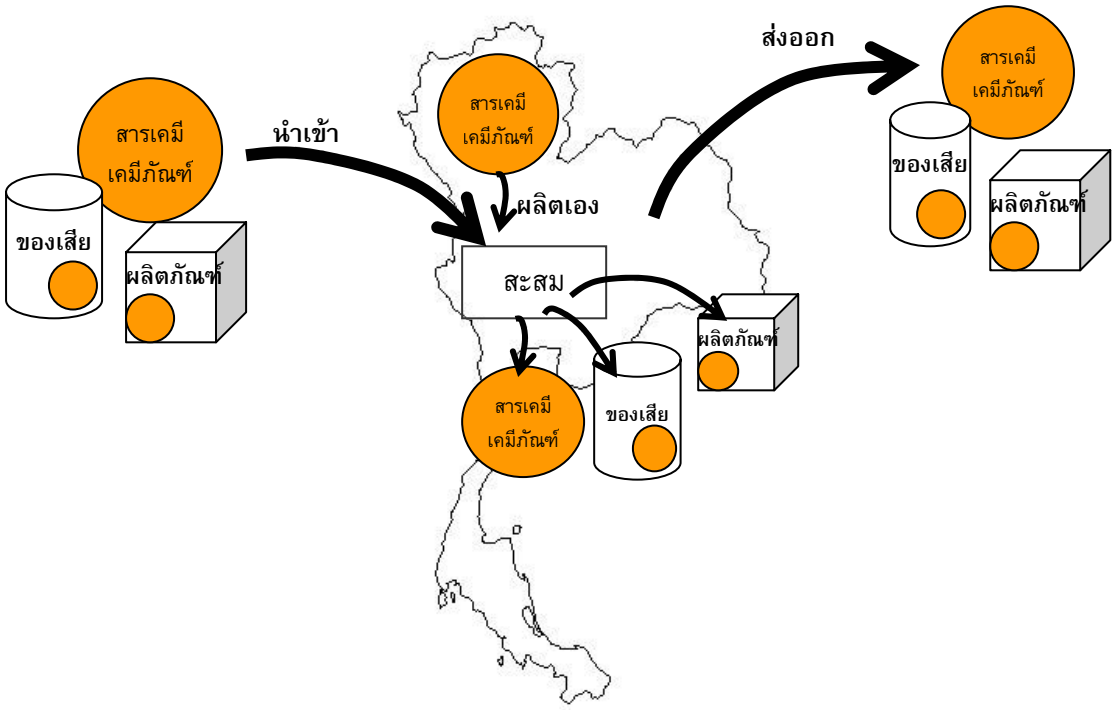

รูปที่ 3-1 การเคลื่อนไหวสารเคมีเข้า - ออก และสะสมในประเทศ

ปริมาณสะสมในประเทศ = ปริมาณนำเข้า + ปริมาณที่ผลิตในประเทศ – ปริมาณส่งออก

เนื่องจากการประกอบการเกี่ยวกับสารเคมีมีทั้งในรูปของสารเดี่ยว ๆ และสารที่ผสมรวมไปในเคมีภัณฑ์ผสมและสารที่เจือปนไปกับผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป (ผลิตภัณฑ์สุดท้ายเพื่อการใช้งานของผู้บริโภคทั่วไป) ดังนั้นในส่วนของการนำเข้าและส่งออกสารชนิดใดจึงต้องรวมปริมาณสารนั้นที่ผสมหรือเจือปนอยู่กับสินค้าที่ส่งออกไปหรือนำเข้ามาด้วย ปริมาณสารที่สะสมในประเทศยังจำแนกต่อได้เป็นปริมาณสารที่ถูกครอบครองเพื่อรอการใช้งาน ปริมาณสารที่เจือปนอยู่ในของเสีย (น้ำเสีย อากาศเสีย และกากของเสีย) และปริมาณที่เจือปนอยู่ในผลิตภัณฑ์

เมื่อเชื่อมโยงเข้ากับระบบติดตามข้อมูลสารเคมีที่มีข้อกำหนดไว้ตามกฎหมายและมีการดำเนินการในปัจจุบัน สรุปได้ดังตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 ระบบติดตามข้อมูลสารเคมีที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

ข้อมูล	ลักษณะข้อมูล	หน่วยงานและรายการสารเคมีที่มีข้อมูล
ปริมาณนำเข้า	ข้อมูลประมาณการต่อปีจากการขออนุญาตและแจ้งดำเนินการ	หน่วยควบคุมตาม พรบ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 – วัตถุอันตรายชนิดที่ 2,3
	ข้อมูลจริง	กรมศุลกากร – ทั้งสารเดี่ยว ในสารผสม และในผลิตภัณฑ์ (น้ำหนักสินค้า) กรมวิชาการเกษตร – วัตถุอันตรายชนิดที่ 2,3
ปริมาณผลิตในประเทศ	ข้อมูลประมาณการต่อปีจากการขออนุญาตและแจ้งดำเนินการ	หน่วยควบคุมตาม พรบ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 – วัตถุอันตรายชนิดที่ 2,3
	ข้อมูลจริง	กรมโรงงานอุตสาหกรรม - 53 รายการ กรมวิชาการเกษตร - วัตถุอันตรายชนิดที่ 2,3
ปริมาณส่งออก	ข้อมูลประมาณการต่อปีจากการขออนุญาตและแจ้งดำเนินการ	หน่วยควบคุมตาม พรบ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 – วัตถุอันตรายชนิดที่ 2,3
	ข้อมูลจริง	กรมศุลกากร – ทั้งสารเดี่ยว ในสารผสม และในผลิตภัณฑ์ (น้ำหนักสินค้า)
ปริมาณครอบครอง	ข้อมูลประมาณการต่อปีจากการขออนุญาตและแจ้งดำเนินการ	หน่วยควบคุมตาม พรบ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 – วัตถุอันตรายชนิดที่ 2,3
	ข้อมูลจริง	กรมโรงงานอุตสาหกรรม - 53 รายการ กรมวิชาการเกษตร - วัตถุอันตรายชนิดที่ 3 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน – 1,653 รายการ
ปริมาณเจือปนในของเสีย		กรมโรงงานอุตสาหกรรม – มีข้อมูลชนิดและปริมาณของเสีย แต่ไม่มีข้อมูลองค์ประกอบสารในของเสีย
ปริมาณเจือปนในผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในประเทศ		ไม่มีระบบติดตาม

จากตารางที่ 3-1 จะเห็นว่าการติดตามข้อมูลปริมาณของสารหนึ่งสารใดพอจะกระทำได้ที่ต้นทางคือ การนำเข้าและการผลิตในประเทศ ตลอดมาจนถึงกลางทางคือการครอบครอง ตามระบบที่มีอยู่แต่จะไม่สมบูรณ์ ส่วนปลายทางคือส่วนที่เจือปนในของเสียและผลิตภัณฑ์จะติดตามได้อย่างจำกัดมาก

สรุปการติดตามปริมาณความเคลื่อนไหวสารเคมีด้วยระบบที่มีในปัจจุบันและข้อจำกัดมีดังนี้

1. การติดตามข้อมูลสารที่นำเข้า/ส่งออก

กรมศุลกากรเป็นหน่วยงานสำคัญซึ่งดำเนินการติดตามชนิดและปริมาณสินค้าที่นำเข้าและส่งออกด้วยระบบฮาร์โมไนซ์ การรายงานสามารถจะระบุได้ชัดเจนหากพิกัดรหัสสถิติสินค้าเป็นสารเดี่ยว ระบบปัจจุบันมีการควบคุมการนำเข้า-ส่งออกวัตถุอันตรายโดยรวมมากกว่า 2,000 รายการที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ เช่น พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย และพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ นอกจากนี้ยังมีข้อกำหนดการควบคุมเฉพาะกิจ เช่น กรณีสารตั้งต้นผลิตยาเสพติด สำหรับการติดตามรายการที่เป็นสารกลุ่มแม้ระบบฮาร์โมไนซ์จะไม่

เอื้อ แต่หน่วยงานที่ควบคุมก็สามารถประสานงานกับกรมศุลกากรเพื่อปรับปรุงระบบประสานงานข้อมูลการนำเข้าสารเคมีและวัตถุอันตรายที่ร่วมกันพัฒนาไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เพื่อติดตามข้อมูลปริมาณสารหนึ่ง ๆ ที่นำเข้าจริง หน่วยงานควบคุมสามารถนำข้อมูลการนำเข้าจากกรมศุลกากรซึ่งเป็นน้ำหนักรวมของเคมีภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์มาเปรียบเทียบกับข้อมูลการอนุญาตและแจ้งดำเนินการ และเชื่อมโยงไปยังข้อมูลสัดส่วนองค์ประกอบเคมีภัณฑ์ผ่านทะเบียนวัตถุอันตรายที่ขึ้นทะเบียนไว้ ซึ่งจะคำนวณปริมาณสารเคมีองค์ประกอบแต่ละชนิดที่นำเข้ามาจริงได้ การดำเนินงานส่วนนี้หน่วยงานควบคุมอาจยังไม่มีระบบปฏิบัติการรองรับในทันที แต่ก็สามารถพิจารณาจากหน้าที่รับผิดชอบได้ว่า ควรมีการพัฒนาเพิ่มเติมอย่างไรทั้งในแง่เทคนิคและกฎหมายรองรับ

โดยที่การติดตามวัตถุอันตรายมีหน่วยงานเกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน การดำเนินงานจำเป็นต้องทำให้เป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง เกี่ยวกับเรื่องนี้อาจกล่าวได้ว่ามีกฎหมายรองรับการดำเนินงานอยู่แล้ว กล่าวคือในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องอยู่หลายมาตรา ได้แก่

มาตรา 6 กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการวัตถุอันตราย ซึ่งมีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ และอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 7 กำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย

มาตรา 13 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา 17 ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานงานในเรื่องข้อมูลของวัตถุอันตรายกับส่วนราชการต่าง ๆ รวมทั้งจากภาคเอกชน เพื่อรวบรวมและให้บริการข้อมูลทุกชนิดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตั้งแต่การมีอยู่ในต่างประเทศ การนำเข้าหรือการผลิตภายในประเทศ การเคลื่อนย้าย การใช้สอย และการอื่นใดอันเกี่ยวเนื่อง

หากพิจารณาพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายจะเห็นว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ แต่ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติไว้กับคณะกรรมการวัตถุอันตราย ซึ่งตามมาตรา 6, 7 และ 13 กล่าวได้ว่ากระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจและหน้าที่ในกรอบที่กฎหมายกำหนด ติดตามการนำเข้า การส่งออก การผลิต และการครอบครองวัตถุอันตราย นอกจากนี้ยังมีศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายที่เป็นศูนย์กลางประสานงานในเรื่องข้อมูลวัตถุอันตราย ในส่วนนี้กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้มีความพยายามในการประสานข้อมูลระหว่างหน่วยงาน โดยในปี พ.ศ. 2549 ได้จัดทำโครงการการพัฒนาฐานข้อมูลและเครือข่ายข้อมูลสารเคมีแห่งชาติขึ้นภายใต้แผนแม่บทความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 – 2549 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการประชาชนด้านข้อมูลวัตถุอันตรายและสารเคมี เป็นศูนย์กลางข้อมูลและศูนย์กลางเครือข่ายข้อมูลวัตถุอันตรายภาครัฐและเอกชน สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านสารเคมีวัตถุอันตรายของภาครัฐ และสนับสนุนงานแบบรัฐอิเล็กทรอนิกส์ โครงการนี้ประกอบด้วย 4 กลุ่มงานคือ 1) ประสานเครือข่ายเพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลสารเคมี 2) นำเสนอเครือข่ายแหล่งข้อมูลสารเคมีผ่านระบบอินเตอร์เน็ต 3) พัฒนาระบบกำกับการขนส่งวัตถุอันตรายและของเสียเคมีวัตถุ และ 4) พัฒนาข้อมูลความปลอดภัยวัตถุอันตรายทางอุตสาหกรรม โครงการนี้จะใช้เวลาดำเนินงาน 10 เดือน คาดว่าน่าจะแล้วเสร็จต้นปี พ.ศ. 2550 ผลจากโครงการดังกล่าวอาจเป็นก้าวที่สำคัญที่จะช่วยให้การเชื่อมโยงข้อมูลสารเคมีระหว่างหน่วยงานควบคุมผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นจริงขึ้นได้

อย่างไรก็ดี ข้อมูลที่น่าสนใจอีกด้านหนึ่งคือ ในปี พ.ศ. 2547[1] โดยการเสนอมาตรการการแก้ไขปัญหาการนำเข้าสารเคมีของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 2.2 (คกก. 2.2) เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2547 คกก. 2.2 ได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการวัตถุอันตรายพิจารณามาตรการดังกล่าว รวมทั้งพิจารณาทบทวนแผนแม่บทต่าง ๆ ต่อมาจากการประชุมคณะกรรมการวัตถุอันตรายและการประชุมหารือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลการดำเนินงานเกี่ยวกับการอนุญาต การติดตาม เฝ้าระวัง เกี่ยวกับสารเคมีและวัตถุอันตราย พบว่ายังมีปัญหาอุปสรรคบางประการในการบูรณาการภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามมติ คกก. 2.2 คณะกรรมการวัตถุอันตรายจึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการการติดตามผลการนำเข้า ผลิต ครอบครอง และใช้วัตถุอันตราย ตามคำสั่งคณะกรรมการวัตถุอันตรายที่ 5/2548 เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2548 และคำสั่งที่ 8/2548 เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2548 โดยมีอำนาจหน้าที่ คือ

1. ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล เพื่อจัดทำแผนการประสานงานเฉพาะในการติดตามและเฝ้าระวังผลกระทบจากวัตถุอันตรายตั้งแต่การผลิต การนำเข้า ส่งออก การมีไว้ในครอบครอง และการกำจัด ทำลาย
2. ติดตามประเมินแผนงาน โครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการตรวจสอบเฝ้าระวังปัญหาผลกระทบจากวัตถุอันตรายที่มีต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม
3. รายงานสถานการณ์ปัญหา และเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากวัตถุอันตรายต่อคณะกรรมการวัตถุอันตรายเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง
4. ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการวัตถุอันตรายมอบหมาย

คณะอนุกรรมการติดตามผลการนำเข้า ผลิต ครอบครอง และใช้วัตถุอันตรายได้จัดทำ แผนประสานและติดตามผลการนำเข้า ผลิต ครอบครอง และใช้วัตถุอันตราย พ.ศ. 2549 – 2551 ซึ่งได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2550[2] แผนดังกล่าวได้กำหนดการดำเนินการ รวม 2 ยุทธศาตร์ คือ

1. ยุทธศาสตร์บูรณาการมาตรการ กำกับ ดูแล ติดตาม เฝ้าระวัง และเชื่อมโยงข้อมูล มีมาตรการดำเนินการรวม 7 มาตรการ และมีแผนงาน / โครงการในความรับผิดชอบของหน่วยงานต่าง ๆ รวม 40 แผนงาน
2. ยุทธศาสตร์การให้ความรู้และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ มีมาตรการดำเนินการ จำนวน 2 มาตรการและมีแผนงาน / โครงการ รวม 17 แผนงาน / โครงการ

ข้อที่น่าสังเกตประการหนึ่งก็คือ ในแผนประสานและติดตามฯ ที่นำเสนอคณะรัฐมนตรีไม่ได้มีส่วนใดที่กล่าวถึงการติดตามข้อมูลการส่งออก ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่จะทำให้เกิดภาพที่สมบูรณ์ว่าความเคลื่อนไหวของวัตถุอันตรายเป็นอย่างไร อย่างไรก็ดี ผู้จัดทำรายงานเห็นว่า หากมีระบบการติดตามข้อมูลการนำเข้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็อยู่ในวิสัยที่จะติดตามข้อมูลการส่งออกได้ด้วยระบบเดียวกัน อย่างไรก็ดี ปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลการนำเข้าและส่งออกที่จะเกิดขึ้นในอนาคตคือ การที่กรมศุลกากรประกาศให้มีการใช้ Harmonized Codes 2007 ตั้งแต่ 1 กุมภาพันธ์ 2550 ซึ่งจะกระทบกระเทือนกับพิกัดรหัสสถิติของเคมีภัณฑ์อันตราย และจำเป็นต้องมีการทำข้อมูลเปรียบเทียบต่อไป

[1] ที่มา: แผนประสานและติดตามผลการนำเข้า ผลิต ครอบครอง และใช้วัตถุอันตราย พ.ศ. 2549 - 2551

[2] สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี (ไฟล์ดาวน์โหลด 230150.doc); www.thaigov.go.th/News, 18/2/50

นอกจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรีจะรับทราบให้มีการดำเนินงานตามแผน ฯ ที่เสนอแล้ว ที่ประชุมยังกำหนดให้มีการติดตามการดำเนินงานทุก 3 เดือน โดยจะมีการประชุมเพื่อประเมินผลการดำเนินการ และรายงานคณะกรรมการวัตถุอันตราย รวมทั้งจัดทำรายงานประจำปี เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไปด้วย แต่จากการสืบค้นเบื้องต้น ณ เดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ผู้จัดทำรายงานยังไม่พบว่ามีการเผยแพร่รายงานผลการดำเนินงานจากแผนฯ ข้างต้น

2. การติดตามข้อมูลการผลิต

ข้อมูลการผลิตสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์เป็นข้อมูลที่ต้องดำเนินงานโดยหน่วยงานรับผิดชอบ ซึ่งปัจจุบันหน่วยงานหลักคือ กรมโรงงานอุตสาหกรรมและกรมวิชาการเกษตร แต่ปัจจุบันอาจมีข้อมูลบางส่วน เช่น ข้อมูลของโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ขออนุญาตตั้งโรงงานซึ่งต้องกรอกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุอันตรายและการผลิต แต่ไม่ปรากฏว่ามีรายงานเผยแพร่ในส่วนนี้ นอกจากนี้ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งให้มีการแจ้งการผลิตวัตถุอันตราย 53 รายการทุก 6 เดือน ก็ไม่มีรายงานเผยแพร่เช่นเดียวกัน สำหรับกรมวิชาการเกษตรมีการติดตามการผลิตวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 และ 3 แต่ไม่สมบูรณ์

3. การติดตามปริมาณสารเคมีที่เก็บรวบรวมอยู่ (ครอบครอง) ในประเทศ

สำหรับข้อมูลประมาณการสามารถหาได้ในลักษณะเดียวกับที่กล่าวข้างต้น ส่วนข้อมูลปริมาณการครอบครองจริงมีระบบติดตามข้อมูลที่ดำเนินการโดย 3 หน่วยงาน ได้แก่กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีระบบติดตามการครอบครองวัตถุอันตราย 53 รายการ กรมวิชาการเกษตร ติดตามเฉพาะวัตถุอันตรายชนิดที่ 3 และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ติดตามสารเคมีที่เก็บอยู่ในสถานประกอบการ 1,653 รายการ ซึ่งเป็นการดำเนินงานเพื่อคุ้มครองแรงงานหรือลูกจ้างในสถานประกอบการภายใต้ประกาศกระทรวงมหาดไทย แต่ก็ไม่มีรายงานเผยแพร่เช่นเดียวกัน

4. การติดตามปริมาณสารเคมีที่เจือปนไปกับของเสีย

พบว่าปัจจุบันยังไม่มีระบบติดตามข้อมูลสารเคมีที่เจือปนไปกับของเสียโดยตรง มีเพียงระบบติดตามชนิดและปริมาณของเสีย ซึ่งขาดในส่วนของการติดตามองค์ประกอบที่เป็นสารอันตรายที่เจือปนในของเสีย โดยเฉพาะในกากของเสีย แม้ในน้ำเสียและอากาศเสียมีข้อกำหนดในเรื่องของพารามิเตอร์หรือองค์ประกอบสารมลพิษที่ต้องรายงานความเข้มข้น แต่ก็จำกัดอยู่เพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น เช่นโลหะหนักบางชนิด เป็นต้น

5. การติดตามปริมาณสารเคมีที่เจือปนไปกับผลิตภัณฑ์สุดท้ายสำหรับผู้บริโภคทั่วไป

ผู้ประกอบการน่าจะเป็นผู้ที่มีข้อมูลปริมาณสารเคมีที่เจือปนไปกับผลิตภัณฑ์ แต่ก็เฉพาะผู้ประกอบการที่มีความพร้อมพอสมควรเท่านั้น เนื่องจากการหาปริมาณสารเคมีที่เจือปนไปในผลิตภัณฑ์ทำได้จากการคำนวณทางเคมีวิศวกรรมหรือจากการวิเคราะห์ทดสอบในห้องปฏิบัติการ อย่างไรก็ดี ในส่วนผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นผู้ดูแลจะสามารถทำได้เพียงข้อมูลประมาณการจากปริมาณต่อปี ที่ผู้ประกอบการขออนุญาตหรือแจ้งดำเนินการเท่านั้น

ปริมาณสารเคมีในผลิตภัณฑ์เป็นส่วนที่ยังไม่สามารถกระทำได้ด้วยระบบติดตามข้อมูลปัจจุบัน ทั้งในส่วนผลิตภัณฑ์ที่นำเข้า ส่งออก และที่วางจำหน่ายในตลาดภายในประเทศ

กล่าวโดยสรุป ระบบติดตามข้อมูลระดับประมาณการสามารถตอบคำถามได้ว่ามีสาร ก อยู่ในประเทศเท่าใด โดยติดตามได้เฉพาะสารเคมีที่เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 และ 3 ซึ่งอยู่ในวิสัยที่สามารถสังเคราะห์ข้อมูลเป็นการเฉพาะกิจได้จากข้อมูลดิบที่รวบรวมจากการปฏิบัติงานปกติของหน่วยงานควบคุมทั้ง 7 หน่วย อย่างไรก็ตาม ไม่พบว่ามีหน่วยงานใดเผยแพร่ข้อมูลความเคลื่อนไหวสารเคมีรายชนิดที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนต่อสาธารณะ ส่วนข้อมูลปริมาณสารเคมีที่ประกอบการจริงเฉพาะที่อยู่ในขอบข่ายข้อบังคับการติดตามซึ่งมีความ

เหลื่อมล้ำและทับซ้อนกัน จึงอาจทำให้การติดตามข้อมูลปริมาณจริงของสารชนิดใดชนิดหนึ่งไม่ต่อเนื่องตลอดเส้นทาง

ดังนั้น จึงมีข้อเสนอต่อผู้เกี่ยวข้องกับสารเคมี เพื่อร่วมกันพิจารณาและสรรสร้างกลไกสู่การจัดการข้อมูลสารเคมีที่ส่งเสริมการจัดการสารเคมีที่ดีดังนี้

หน่วยงานควบคุมตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย

- ถือเป็นหน้าที่ในการสังเคราะห์ข้อมูลสารเคมีชนิดต่าง ๆ ทั้งในลักษณะประมาณการและข้อมูลจริง
- เผยแพร่ข้อมูลที่เหมาะสมและทันสมัยให้ทุกภาคส่วนเข้าถึงได้ เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการสารเคมีอย่างมีประสิทิภาพ
- พัฒนาระบบที่ใช้ได้จริงสำหรับการเชื่อมโยงและติดตามข้อมูลสารเคมีให้ครบวงจรตั้งแต่การผลิต นำเข้า ส่งออก และครอบครอง โดยเฉพาะการติดตามสารเคมีที่เจือปนไปในของเสียที่ปนเปื้อนต่อสิ่งแวดล้อม
- กำหนดและลำดับความสำคัญของสารเคมีที่ต้องติดตาม
- จริงจังในการบังคับใช้ข้อบังคับตามกฎหมาย รวมไปถึงการใช้มาตรการลงโทษ ซึ่งอาจเป็นมาตรการทางกฎหมายหรือทางสังคมที่เหมาะสม
- พัฒนากระบวนการหรือกลไกเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงเทคนิคของสารเคมีที่ใช้อยู่ในประเทศทุกชนิดหรือมากที่สุด เนื่องจากข้อมูลเทคนิคของสารเคมีชนิดหนึ่งคือข้อมูลที่จะทำให้รู้จักสารเคมีชนิดนั้น ซึ่งนำไปสู่การประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีได้อย่างปลอดภัย

ผู้ประกอบการวัตถุอันตราย

- ถือเป็นหน้าที่ในการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดการพัฒนาระบบที่นำไปสู่การได้ข้อมูลจริงที่เป็นประโยชน์กับการจัดการสารเคมีอย่างครบวงจร
- ร่วมกับหน่วยงานควบคุมเพื่อพิจารณารูปแบบการตรวจสอบข้อมูลซึ่งกันและกัน

ภาควิชาการ

- ให้ความสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นในกระบวนการเฝ้าระวังความปลอดภัยด้านสารเคมี โดยเฉพาะในระดับนโยบาย รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพในด้านการเก็บ การวิเคราะห์ และการใช้ข้อมูลแก่ผู้เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานควบคุม ผู้ประกอบการ แรงงาน และผู้บริโภคทั่วไป